

Bůh je Světlo.

4 A totot' píšeme vám, aby radost vaše byla plná.

5 Tot' jest tedy zvěstování to, kteréž jsme slýchali od něho, a zvěstujeme vám: Že Bůh jest světlo, a tmy v něm nižádné není. 1 Janův 1:4,5

Jan, milovaný učedník Pána Ježíše Krista, byl tak blízkým přítelem Ježíše, že často kladl hlavu na Ježíšovo ňadro. Protože mu byl nejbližší, musel vědět, že Ježíš byl muž. Přesto Janovo evangelium, napsané po Ježíšově ukřižování, vzkříšení a nanebevstoupení, začíná slovy: „*Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh... A Slovo to tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi...*“ Je zřejmé, že Jan zažil zjevení mezi dobou svého osobního společenství s Ježíšem Nazaretským a dobou, kdy psal své evangelium. Janovo zjevení pokračovalo, neboť ve své epištole píše: „*A totot' píšeme vám, aby radost vaše byla plná. Tot' jest tedy zvěstování to, kteréž jsme slýchali od něho, a zvěstujeme vám: Že Bůh jest světlo...*“ Nejprve ho John znal jako člověka, pak to slovo, nakonec jako světlo. Světlo ve smyslu písem je to, co rozptyluje temnotu a umožňuje člověku vidět jeho duchovníma očima.

Prozkoumejme zkušenosti Mojžíše s Bohem jako světlem. Jeho první kontakt s nadpřirozeným jevem Boha nastal, když se Bůh zjevil v keři, který hořel, ale nebyl pohlcen. Mojžíš se otočil, aby viděl tuto událost, která odporovala smyslům, a Bůh k němu promluvil a dal mu pokyny, které má předat dětem Izraele v Egyptě. K dalšímu takovému případu došlo, když Mojžíš vyvedl děti Izraele z otroctví a v noci je doprovázel ohnivý sloup a ve dne oblak. Písmo poukazuje na to, že Bůh neodstranil žádné z těchto vůdčích znamení. Později, když Mojžíš vystoupil na horu, aby hledal Boha, Písmo říká, že horu zahalil velký oblak, „*A tvárnost slávy Hospodinovy byla jako spalující oheň na vrchu hory, před očima synů Izraelských. I všel Mojžíš do prostřed oblaku a vstoupil na horu. A byl Mojžíš na hoře čtyřiceti dní a čtyřiceti nocí.*“ Stejně jako jinde v Písmu tomu se říká „*sláva Hospodinova*“.

Ezekiel uvedl, že když byl v duchu, viděl „*vidění Boha*“. Mluvil také o vichřici... od severu, velkém mraku a ohni, který se vinul, a měl kolem sebe jas, a z jeho středu jako barva jantaru, zprostřed ohně.“ (Všimněte si vichřice ze severu a vzpomeňte si na vichřici, která přišla k bratru Branhamovi ze severu, kapitola 12.) Ezechiel mluví v 1:26-28 o trůnu a o tom, že vzhled toho, kdo na trůnu byl od beder dolů, byl „*vzhled ohně*“, ale od beder nahoru „*jako barva jantaru*“.

Mojžíš se zmiňuje o ohni, ale nezmiňuje barvu jantaru jako Ezechiel. Ale jaká je normální barva ohně? Dalo by se to různě popsat jako červeno-žluté, nebo červeno-oranžové, nebo žlutavě zelené, tedy jantarové.

Barvy spektra, tedy světlo různých vlnových délek, které tvoří bílé světlo, které jsou také barvami duhy, jsou červená, oranžová, žlutá, zelená, modrá, indigová a fialová. Červené

světlo má nejdelší vlnovou délku, fialové nejkratší. Jsou to barvy, které se objevují, když obyčejné bílé světlo prochází hranolem, nebo když se objeví dokonalá duha. Duhy, nicméně, nejsou často shledány dokonalými; obvykle obsahují tři až pět těchto barev vybledlých dohromady. Nyní písmo hovoří o barvách jaspisu, sardinky, jantaru a smaragdu v souvislosti se vzhled Boha. To jsou barvy, které jsou zastoupeny v tříbarevné duze. Tak červená a žlutá společně vytvářejí červenožlutou barvu, což je jaspis; oranžová a žlutá tvoří červenooranžovou barvu sardinky a žlutá a zelená (což je smaragd) vytvářejí jantar.

Proč Jan Zjevitel řekl, že Bůh je světlo? Z ostrova Patmos píše o zážitku ve Zjevení 4 a 5, kdy byl zachycen, aby viděl nebe. (Toto představuje nevěstu, která je dostižena. Pamatujte, že Ježíš řekl, že někteří neokusí smrt, dokud neuvidí příchod jeho království. Ježíš pokáral učedníky, kteří se snažili přijít na to, že to bude Jan; ale víme, že Jan byl přítomen, když se Mojžíš a Eliáš objevili s Ježíšem na Hoře Proměnění, což je předobraz dvou proroků, kteří přijdou do Izraele v posledních dnech. Jan to viděl a někdy později, na ostrově Patmos, byl chycen, stejně jako má být ulovena nevěsta.) Po své zkušenosti na ostrově Patmos mohl Jan říci, že Bůh je světlo, protože ho viděl v barva. On říká „*A ten, jenž seděl, podoben byl obličejem kameni jaspidu a sardiovi; a vůkol toho trůnu byla duha, na pohledění podobná smaragdu.*”

Je-li v této Janově zkušenosti tajemství a hlas sedmého anděla má tajemství dokončit, pak toto tajemství má být objasněno i pro tuto generaci. Opravdu, žádná jiná generace neviděla, natož pak zaznamenaná na film, Ohnivý sloup. Ode dne svého narození, přes své dětství a do své služby se bratr Branham dobře seznámil s výskytem tohoto světla. Jako chlapec hlásil barvu jako žlutozelenou. Nakonec zjistil, že žlutavě zelená se nazývá jantarová. Světlo se objevilo mnoha lidem v roce 1933 na řece Ohio, ale v té době nebylo fotografováno. 24. ledna 1950 byla v Houstonu v Texasu pořízena fotografie, která zachytila světlo. Tuto fotografii prozkoumal pan George J. Lacy, vyšetřovatel zpochybněných dokumentů FBI, Houston Texas, a prohlásil ji za autentickou.

Koncem roku 1958 Bůh znovu připravil půdu pro fotografii svého nadpřirozeného světla v Lakeport, California, Fairground. Fotograf s vynikajícím vybavením pořídil dva barevné snímky bratra Branhama, když kázal. První obraz byl normální a obsahoval všechny detaily scény: kazatelna, mikrofon, bratr Branham kázal, elektrický rozvaděč na stěně a velké uspořádání lilí ve váze na podlaze před kazatelnou.

Druhý obrázek ze stejného místa také obsahoval tyto detaily, ale nebyl to normální obrázek. Tento obrázek obsahuje mnoho dalších detailů, které přítomní neviděli. Za bratrem Branhamem a pohledem dolů nad ním je dokonalý profil tváře, kterou lze popsat pouze jako tvář Ježíše Krista. Na obrázku je také nadpřirozený oltář a sedm ohnivých lízanců, o kterých se ve Zjevení mluví jako o „sedmi duchů Božích“, kteří jsou „před trůnem“. Zdá se, že lilie vyrostly do velkých rozměrů; nyní se rozprostírají nad hlavou bratra Branhama na obrázku (Kristus konvalinka). Na tomto obrázku je také vidět Anděl Páně s ohnivým vlakem vycházejícím z něj, který také obklopuje bratra Branhama. Anděl má z konečků prstů vyčnívající ohnivé jazyky.

Pečlivé zkoumání odhalí, že anděl připomíná bratra Branhama. (Později, když se bratru

Branhamovi zjevila souhvězdí andělů, poznamenal, že anděl vlevo dole na obrázku oblaku byl ten, který se mu vždy zjevoval, neboť se zdálo, že tuhle poznal. Není to tak neobvyklé, když uvážíte, že těchto sedm poslů, sedm duchů, sedm hvězd, jakožto sedm poslů církevního věku, by se přirozeně podobalo mužům, ke kterým byl každý poslán.)

Popis tohoto anděla odhaluje stejný vzhled, jaký popsal Ezechiel, protože anděl je od beder dolů oheň a od beder nahoru jantarová barva. Ve Starém zákoně se tomu říká sláva Boží. Nyní v této generaci nemusíme pouze brát něčí slovo, že to viděli, protože Bůh nám poskytl barevné fotografie, abychom vydali svědectví, že Bůh je skutečně světlo. A je to tentýž ohnivý sloup, který byl s Božím prorokem této generace a jeho poselstvím, jako to bylo s Mojžíšem a jeho poselstvím.

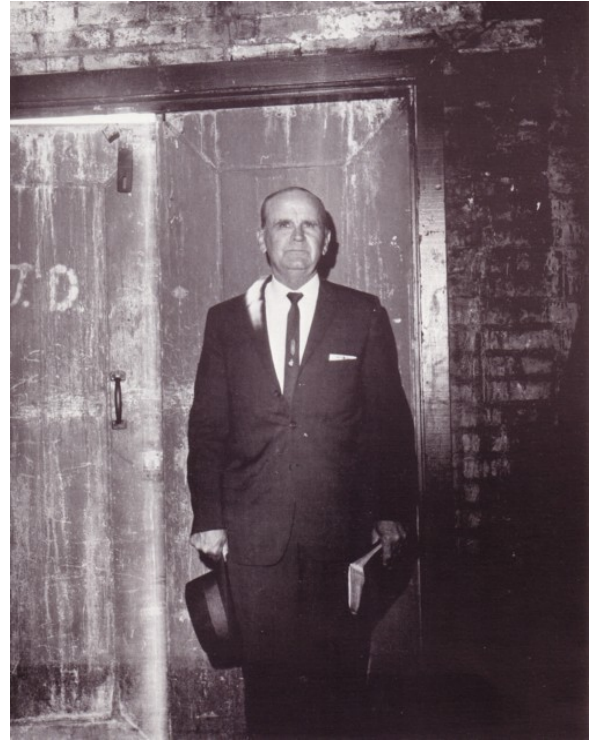
V zadní části kostela Soul's Harbor v Dallasu v Texasu byla v březnu 1964 pořízena další podivná fotografie bratra Branhama, která odhalila nadpřirozené světlo. Světlo se na této fotografii objevilo jako podivný ohnivý jazyk přes prorokovo pravé rameno. (Lidé, kteří znali bratra Branhama, vědí, že vždy nosil pravé rameno níže než levé. Pomazání bylo vždy po jeho pravici, kde stál anděl Páně.)

Když bratr Billy Paul ukázal tuto fotografii svému otci, bratr Branham mu řekl, aby ji uložil. Řekl: „*Nevěřili tomu v Houstonu, nebudou věřit ani tomuhle.*“ Z tohoto důvodu tuto fotografii nikdy nevidělo mnoho lidí, alespoň do doby po smrti bratra Branhama. Bratr Billy Paul pak obraz pověsil ve své kanceláři, ale neposkytl kopie kvůli pokynům, které mu dal bratr Branham. Nedávno jsem prostřednictvím fotografa, který mi napsal, získal negativ tohoto obrázku, který byl přiložen k ostatním fotografiím bratra Branhama nabídku k jejich prodeji. Je k dispozici od Tucson Tabernacle Office, 2555 North Stone, Tucson, Arizona.

Na konci ulice Alvernon Way Street v Tucsonu vede stezka, která vede vzhůru do masivního pohoří Catalina na vrchol zvaný „Finger Rock“. Vrchol je vidět z města. V únoru 1965 bratr Branham, s břemenem na srdci, aby požádal o povolení kázat pravdu o manželství a rozvodu, vyšplhal po této stezce nahoru do kaňonu pod Finger Rock.

Tam pilně hledal Boha v modlitbě a zatímco se modlil v tom kaňonu, velký jantarově zbarvený mrak ve tvaru deštníku sestupoval přes vrchol hory a znovu stoupal. Představení se opakovalo třikrát a bylo z města dobře vidět. Školní děti byly dokonce vypuštěny ze školy na čtyřicet pět minut, aby tento jev sledovaly. Bylo to v té době, kdy bratr Branham dostal inspiraci vrátit se do Jeffersonville a kázat pravdu o manželství a rozvodu. Toto mocné zjevení bylo možná tím největším poselstvím nevěstě Kristově, které jim pomohlo narovnat jejich životy. Bůh opět jednal tak, jak po celou historii, zjevoval se v ohnivém sloupu, aby mluvil s člověkem a znovu dokazoval, že Bůh je světlo.

Kdyby tak muži viděli...

Kostela Soul's Harbor, Dallas.

<http://www.believersnewsletter.org>

Email info.bnl.ministries@gmail.com